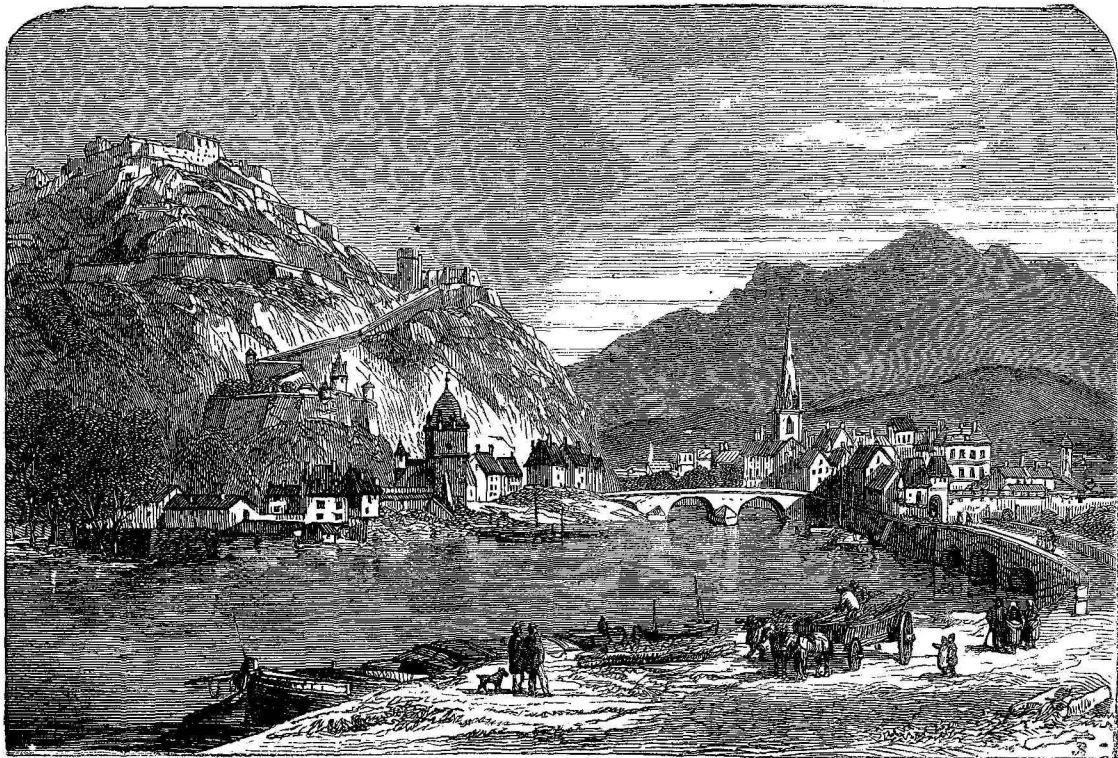

—ὡς λ. χ. Βασιλεὺς — Νομοθέτης — Βράχος —
Φρούριον — Πύργος — Κριτὴς — Λυτρωτὴς — Ποι-
μὴν — Γεωργός — Πατὴρ. κλ. κλ.

Ἡ ΓΡΕΝΟΒΑΗ ΚΑΙ Ὁ ΝΕΑΡΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΡΑΝΔ.

Ἡ πόλις τῆς Γρενόβλης μετὰ τοῦ φρουρίου της
κεῖται εἰς τὸ νοτιανατολικὸν μέρος τῆς Γαλλίας,
ἐστάθη δὲ διάσπμος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Διαμαρ-
τυρισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν δίκην καὶ καταδί-
κην εἰς θάνατον νεαροῦ τινος Γάλλου ἱεροκέρυ-

εῖς αὐτῶν εἶδεν ἐρριμμένα εἰς μίαν γωνίαν ζεῦγος
δυστῶν, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐκίνησαν εἰς νέαν ἐρευ-
ναν, ἀλλὰ ἀνευ ἀποτελέσματος. Αὐστυχῶς ὁμοίως,
ἐνῶ ἐξήρχοντο τῆς οικίας ὁ κρυπτόμενος ἱερο-
κέρυξ, στενοχωρούμενος ἐκ τῆς κατακλείσεώς του,
ὤθησε τὸ ἐλατήριον τοῦ ὥρολογίου, τὸ ὁποῖον
εἰσήμεινε τὰς ὥρας, ὁ δὲ ἤχος αὐτοῦ ἐπρόδωκεν
οὐ μόνον τὸν δραπετὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέρος, ὅπου
ἐκρύπτετο, οἱ δὲ στρατιῶται δέσαντες αὐτὸν τὸν
ἔφερον εἰς τὴν Γρενόβλην, ὅπου δικασθεῖς, ὡς
ἐκτελέσας πράξεις ἀπυγορευμένας ὑπὸ τοῦ νό-
μου, μὴ θελήσας δὲ νὰ ἐξομῶσιν ἵνα σώσῃ τὴν
ζωὴν του, κατεδικάσθη νὰ στραγγαλισθῆ πρώτον
καὶ ἔπειτα νὰ ἀποκεφαλισθῆ.
Ὅτε δὲ ἐβῆσεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐκτελέσεως τῆς

Ἡ Γρενόβλη καὶ ὁ νεαρὸς μάρτυς Λουδοβίκος Ράνδ.

κος Διαμαρτυρομένου, ὅστις ὑπέστη τὸν διὰ
στραγγαλισμοῦ καὶ ἀποκεφαλισμοῦ θάνατον ἀ-
πλῶς καὶ μόνον, διότι ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον
καὶ ἐβάπτιζεν, ἐγύμνευε καὶ ἐνεταφίαζε τοὺς ὁμο-
θρόσκους τοῦ Διαμαρτυρομένου.

Ὁ νεαρὸς Λουδοβίκος ἐπιστρέφων ποτὲ ἐκ μιᾶς
ἐπισκέψεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὰ ὄρεινά
μέρη τῆς πατρίδος, ὅπου εἶχε προσκληθῆ νὰ κη-
ρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον, διενυκτέρευσε καθ' ὁδὸν
εἰς τὴν οικίαν φίλου τινος. Πρὶν δὲ ἀπέλθῃ τῆς
οικίας κατῆθασαν οἱ στρατιῶται, οἵτινες εἶχον
ἀποσταλῆ ἀπὸ τοὺς Καθολικοὺς ἱερεῖς πρὸς κα-
ταδίωξιν αὐτοῦ καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν οικίαν.

Ὁ οἰκοδεσπότης διὰ νὰ προφυλάξῃ αὐτόν, τὸν
ἔθεθεν ἐντὸς βαρελίου κενοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγέμισε
μὲ κληματόβεργας, ὅταν δὲ οἱ στρατιῶται εἰσῆλ-
θον καὶ ἠρεύνησαν τὴν οικίαν δὲν ὑπωπτεύθη-
σαν ὅτι ἠδύνατο νὰ κρυφθῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ βαρέ-
λιον, καὶ ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν, ὅτε εἰς

θανατικῆς ποιητῆς, ἔψαλλε τὸ νῆμβ'. ψαλμὸν, ἰδίως
τοὺς πρώτους 11 στίχους τοῦ ριθ'. ψαλμοῦ ἐπανα-
λαβὼν δις τὸν δεῦτερον, « Ἄς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσ-
ραὴλ ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. »
Τὴν δὲ μετὰ μεσημβρίαν τὸν περιέφεραν εἰς τὰς
ὁδοὺς τῆς πόλεως σινοδευόμενον ὑπὸ 10 σαλπι-
στῶν, οἵτινες δὲν ἐπαύσαν σαλπίζοντες ἕως ἐξε-
τελέσθη ἡ ποιητὴ τοῦ στραγγαλισμοῦ καὶ τῆς ἀπο-
κεφαλίδεως, μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ σῶμα του ἐσύρθη
εἰς τοὺς δρόμους ἐν μέσῳ τῆς περιφρονήσεως
καὶ τοῦ γέλωτος τῶν παρεστώτων, τὴν 12 Μαρ-
τίου 1745 !

Τὸ μαρτύριον τοῦ νεαροῦ τούτου μάρτυρος
ἄφηκε ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοί-
κους τῆς περιχώρου, ἐνθα ἀκόμη καὶ τώρα ὕμνοι
καὶ ποιήματα πρὸς αἶνον καὶ μνήμην αὐτοῦ
ψάλλονται, ἀνθὴ δὲ εἰσέτι κατ' ἔτος φυτεύονται
κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἐπὶ τοῦ τάφου του.